

175455

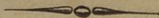
Svetodénski R^áěd

ino

pravila živiljenja pobožnega
katoljškega kerstjana

ali

podloge práve pobóžnosti.

Iz Českega „Svatodenj Porádek“

prepisal

Oroslav Časov.

Tisk pri J. K. Jeretin'u v Celi 1849.

Zaloga pri Francu Dirnbök'u v Gradcu.

175455

634611

175455

P 1498/1963

7. 8.
L. 8.

Beri to moj človek — ino derži se tega.

Lepó ino po pravici právi svéti Avgustin: „*Red je vodník k Bogu, ino kar od Boga pohája, je porédno*“. Kolika právilnost ino porédnost vláda v objemu prirode — naravi! Kaj ti stvárník svetá „*je vse reči v méri ino čisli — števíli ino v vagi sporedil a.) ker ní Bog zmoľnjáve, temoč redú. Po redi imá tude naše zadéržanje ino naše célo življenje biti. „Vse se naj pošténo ino poleg redú déje,*“ b) opomina Apostelj Gospodov... Nigdár práve pobóžnosti nedosegnemo, če smo dnes polni nabožnosti, jutre

a.) *Bukv. Modr. XI, 21. b.) 1 Kor. XIV. 40.*

pak vse molitve opustimo ; če jednega dne preveč — črez silo delamo, drugega pak se léni ino manjle raztrèsamo ; če zdaj ostro pokóro delamo, zdaj pak drugoč vsi posvètni vènemo, tèr v mlačnosti tuhnimo ; če zdaj po spovedi milo izdihávamo, zdaj pak po kerčmah kakor razbojniki udelávamo ; če dnes križanega Jezusa ljubimo, jutre pak po nespodobah hvátamo ; če zdaj Bogu darove darujemo, pótler pak za ljudskim blagom svoje pérste iztèzamo ; če tu Boga molimo ino hvalimo, onde pak s temle jezíkom svojega bližnjega do kervávega sèkamo. Ni ti je vzveličanja brez redú, brez keršanskih, našemu stanu ino našim močém primérjenih pravil življenja, kterih se nam je zvésto ino térdno déržati. Zato spisávec totih katoliških pravil življenja ke vsem po póti vzveličanja hoditi hotéčim z besedami sv. Bernarda vpi-

je: „*Prosim vas, stojte térdno v Gospodi, tér réd z neprenéhano skérbjo varújte, da bi red varoval vas*“.

I.

Kedar je úra vstati ne léni se! a) Angel ti kakor onokrat k Petru kliče: Vstáni hitro, ino poidi za meno!“ b) Umékni se lódbi ino kljubesti nemárne prirode; živemu čulemu duhu je léno télo premágati trébe. * O, kako lépa juterna daritva je toto premáganje pred Gospo-

a) *Ekl. XXXII, 15.* b) *Dej. Ap. XII, 7.*

*) *Posebno kvárno, kakor za telesno zdravje, tako tude v časih za dúšo je léno povaljevanje na loži za rane dobe, kedar užè bedimo, ali le podremavamo. Kake skušnjave imajo tu pristop.*

dem! Zatega délo si odlôči čas spanja, a od ustanovljenega redú brez potrebe ne odstopúj: Modro pravílo dí — pravi: Sedem ur spati doide — je zadosta. Vstájaj kmalu rano, a ne déljaj iz noči dne, niti iz dne noči. Pred solnčnim izhodom imá manna milosti božje, ko z neba v pučávo pozemeljskega življenja páda, pobirana biti.

Pérva tvoja misel bodi: Bog! Bog! Bog moj, k tebi za utra bedím, po tebi žêja mója dúša.“ a) Poznamenaj — prekriži se tude hitro s svetim križem na čeli, usteh ino pérsteh. *V imeni križanega Gospoda Jezusa Kristusa vstájam. Moje življenje bôdi ž njim križano da bi negda kakor on iz grobú k večnemu oslávljenju — počéšenju vstal. Poklekni na zemljo, ino klanjaj - pri-*

a) *Psalm. LXII, 2.*

pogiblji se kakor nova stvar svójemu stvárníku. *Tebi, o naj svetéjša - samosvéta Trojica se klánjam, prah iz kogar je moje télo utvorjeno, ljubám — celujem. Čést bodi Bogu Otčeti, ino Sinu ino sv. Duhu! Pak se obléči, se spomináje, da tê Bog vidi, ino sv. angel varuh na tvoji strani stojí. O Gospod! dáj mi oblačilo — ruho nedolžnosti, ino svetostiko so ob nje naši pérví starší v raji skoz gréh prišli. V Kristusa Gospoda se oblečem ino v svetlobi hodil bodem. Omívaj me, o Bog skoz bolje od moje nepravosti, očisti me od mojích grehov. Poškropivši se s posvéčeno vodo poklêkui, pred podobo križanega Boga ino moli nékoliko časa znotrema, to je, le v duhu, pred njo. Predstávi si, kor se spodobi, živo božje veličanstvo, s kterim govoriti hočeš, ino zahváli Boga za to, da te je pretéklo noč milostljivo ohranil. Ah! toti dén je*

morebiti, poslednji den mojega življenja! Koliko jih je toto noč umérlo ino užé tude sójeno! Jaz še inám čas milosti, še den vzveličanja! Gospod! ti si mi toti den ponúdil, on ti bodi celo vés darovan. Vse k tvoji česti ino slavi! Vse moje misli moje želje ino moje beséde te poveličujte ino slavite! Iz ljubezni do tebe hočem délati ino terpéti, vsej sém učenec Križanega. Gospod déni sám križ na moje rame, ukaži mimorej délo. Gódi se naj svetéjša volja tvoja. Premišljávlji nekóliko dolžnosti svojiga stanú ino dobredéla, ktere boš toti den najberže učiniti mogel; ravno takó tude nevarnosti ino priložnosti k gréhu, v ktere bi zaiti utêgnol, ino pak se pripravljaj k dobremu ino proti hudemu, s terdnimi umisli z močnim naprèjvzètjem. Ne, o Gospod! nepregrešim se — izvlásti — posebno se gréha . . . varoval bodem. Ah užé preveč dostokrati sem tebe, o

Gospod, razžalil. Tebi, o Bog! obljubim ino térdno sklenim od sega dob svoje življenje poboljševati. Zdaj opravi svojo ústno molitvo ino prosi Boga za njegov blagoslov. Le tude mater božjo, sv. angela varuha ino svoje svête imenike o njih zagovor ino pomoč vzivlji. Obudi tri božje čednosti — kreposti, vero, úpanje ino ljubezen, ino k koncu pomoli: Otče naš, Češena si ino Apostolsko vero.

Kedar se vjutro zvoní Angelovo Češenje, moli *Angel Gospodov je Mariji Devici češenje — pozdravljenje prinesel* i. t. d. ino diči — hváli Boga za skrivnost včlovečenja — vtelešnja Sina Božjega. *Bog se je za mé narodil! Bog za mé umérel! O neskončna ljubezen, gdo te more zadosti ljubiti!*

Utêgneš li, beri tude nekajdu-

hovnega ino razmišljuj. To čini končemar — vsej v nedéljo ino praznik. Kedar molimo, golčimo — govorimo z Bogom: kedar beremo, govori Bog z nami. „Govori o Gospod! ker sliši tvoj služebnik.“ a) Duhovne knige só pisma od Boga z nebes nam poslane. Čti — beri je s počtljivostjo, ino premišljavljito, kar si prebrál, t. j. razimlji — pretehtúj — razmatrjaj — razbiraj. Obračáje to na sebe, skleplji dobre sklepe — déljaj si dobre naméne. „Vzveličani so kteri poslušajo besédo Božjo ino jo hranijo.“ b.)

III.

Sliši, ako le móreš, vsaki dén světo méšo. Idi s sérdčnim vesel-

a) *Bukv. kralj. III, 9.*

b.) *Luk. XI, 28.*

jem v hišo Božjo, ino reci z Davi-
dom: „Veselil sem se toga, ko mi
je bilo rečeno: V hišo Božjo poi-
demo.“ a) „Koko mile so tvoje
stanovališa, o Gospod. Tóži ino o-
medléva moja duša po tvojih pre-
bivališih — vežah — senéh, Kajti je
jeden dén lepší v tvojih vežah, ka-
kor tisoč — taužent v hišah gréš-
nikov.“ b.) Vnidoč v hišo Božjo se
pokropi s posvěčeno vodo, svoje
grehe na misli imáje.“ Poškropi me
s izopom, ino bom očišen, umíj me
ino nad snég bom obélel.“ c) Res-
nično, toto mésto je sveto, dom
Božji ino vrata nebeške! Vérzi se
na kolena ino se klánjaj presvétemu
Rešnjemu Telési. Jaz se ti pripo-
gibljem, v kruhovi podóbi skriti
Bog! Moj Gospod! Moj Odrešnik
moja jedína ino naj višejša dobro-
ta! V tebe vérujem, v tebe iz cé-

a) Psalm 121. b) Ps. 83. c) Ps. 50.

*lega svojega sêrdca zaúpam, tebe
črez vse ljubim!*

1. Pred sv. méšo se vmisli na goro Kalvárijo, ino obudi v sebi občútke ljubezni, upázni — zaúpanja, hvaležnosti, smilečnosti ino žalosti, s kterimi so Mati Božja, Janez ino Magdalena prejéti, pred križem stali, Kajti ravno toto Jagne Božje, ko je za nas umorjeno bilo, imá, na oltarji (žértveniku) v odpušenje naših gréhov ponekervávo darováno biti. Predstavi si v osobi mešnikovi Gospoda Jezusa, kako pod bremenem téžkega križa na goro Kalvarijsko grê. Skleni se pri vseh délih sv. meše z méšnikom, ino razmišljávaj móke Gospoda Kristusa. Pri pristopni molitvi obúdi nad svojimi gréhi, ko so Kristusove smértni krívi bili, serdčni kês — skrušeno žalost. *Jaz sem pregréšil, o Gospod! veliko ino též-*

ko s svojo krivico, s svojo najvékšo krivico! O vzveličar! moje pregrehe so te predále ino izdále. Kristus! smili se nad meno! Gospod! smili se nad meno!

2. Pri *Gloria* se skleni z angeli ino sv. nebeščani k hvaljénju Boga: Slava — dika bodi na višinah Bogú, ino na zemlji mir ljudém dobre — svête volje. Sveti Bog! mogočen Bog! véčni Bog! Tebi bodi čést ino hvala na vse véčne čase!

3. Po *Epistoli* berili — listu, ko se z besédami: „*Hvala Bogu!*“ končá, dávaj tude ti Bogu hvalo za sv. besédo véčne resnice, katero nam je po prerókih ino apósteljnih udéliti račil. —

4. K *Evangelju* vstáni koti priča — svědek pravega ino Božjega učénja Jezusa Kristusa, za katero

si gotov proti peklu ino svétu bojevati ino tude svojo kerv prelití.

5. Pri *Kredo* apostoljsko vero moléč, se veseli ino radúj tega, da si k pravi ino samovzveličávni véri poklican. Reci s sv. Terezijo: *Jaz sim sin (dčí) sv. rimske, katoliške cirkve. V njejni sv. véri hočem žívétí ino umrétí.*

6. Pri *Offertorji* — darovanji, ko méšnik kruh ino vino nebeške-mu Otčeti darúje, vloží svoje télo ino svojo dušo, vse svoje moči ino premoženje poleg na oltár, ino se darúj Bogu v popolni dar: *Glej, o Gospod! vse, kar sem ino imam, bodi tvoje. O, bodi tude ti ves moj. Tebi žívím, tebi umiram, tvoj sem celi na veke vekov.* — Kedar si mešnik roke mije, premisli, da imáš tude ti popolnoma čist ino brez

skverne biti, da bi z mešnikom neposkvernjeno jagne darovati mogel.

7. Živo si predstavi, kako toliko trum nebeških duhov oltár obstópi, ino reci ž njimi v najglobljejši počtljivostik Sanktušu „*Sveti, Sveti, Sveti! Gospod Bog nebeških trum! Nebesa ino zemlja so njegove česti polne.* — Po Sanktušu se spomeni na žive ino pravoverne kerstjane, za ktere izvlásti moliti meniš a dolžen si; priporoči Bogu jegovo sv. cirkev, svojo derželo ino njejnega oblastnika, vse duhovne ino posvetne stanove — urede, pak tude nevernike ino grešnike.

8. Kedar se sv. *Povzdigovanje* bliža, poklêkši na kolena, si predstavi večerjališe v Jeruzalemi, gder je Gospod Jezus ze svojimi aposteljni poslednjič večerjal ino ne-

kérvavo daritvo nove zavéze —
novega zaveta ali zakona slavil —
obhájal. Vzemši kruh v sv. roke,
je blagoslovil, lomil ino preménil
ga z besedami: „*Tole je moje Té-
lo*“ Ino vzešši kupo preménil je
vino rekoč: *To le je moja kri nove
zavéze, ktera bode za vas ino za
mного jih prelita v odpušenje gre-
hov.*“ — Klanjaj se Gospodi Bogu
svojemu v podobah kruha ino vina
z najglobjéjšo počtljivostjo. Pri pov-
zdigovanji presv. Réšnjega Telesa
pretehtúj, kako je Gospod Jezus
na križ povišan, za nas umérel. —
Jezus! kir si rekel: „*Ko bôdem
povišan od zemlje, potégnem vse k
sebi,*“ potégni me k sebi, skleni me
popolnoma ze sobo, da bi reči mo-
gel: *Gdo me odlóci od ljubezni
Kristusove? O Bog, poglédni na
obličje svojega Pomazanega, odvér-
ni svoje oči od mojih gréhov!* —

— en nai lajstov šijabesqo injele

Pri povzdigovanji presv. Režnje Kervi preišljávaj, da je iz Kristusovih ran k opiranju naših gréhov kapljáta. — Klanjam se ti o presvéta Rešnja Kri, ko si za mene ino za celo leto človečanstvo v odpušenje naših gréhov prelita bila! Omij me skoz bolje od moje nepravosti, očisti me mojih gréhov. — Jezus je za nas umérel — jegova zmert je naše življenje ino jegove rane naše odrešenje, jegova kri kliče k Oči za milost ino po odpušenje za nas gréžnike.

Po sv. Povzdigovanji se spomni na pokojne pravovérne kérstjáne, starše, brate, sestre ino svojo žlahto, telésne ino duhovne dobrotnike, prijátelje in sovražnike, ino na te, na ktere se nigdo posebno ne spomina. „Sveta ino vzveličávná je misel za mértve moliti, da bi grehov prosti postali! a)

a) 2 Mach, XII. 46.

9. K *Pater noster* moli z mešnikom: *Otče naš* — ino hvala Gospoda Jezusa, da nas je moliti naučil. Prosi za pravega duha molitve.

10. K *Agnus Dei* reci z mešnikom: „O Jagne Božje, katero odjemlješ grehe sveta i. t. d. Veseli se ino se raduj: da imamo tako slavno daritvo, k pomirjenju Boga z nami, v rokah. Pokládi vse svoje grehe, želje ino prošnje na Jagne Božje, da bi v Kristusu Gospodi ino skož njega pred Božjim prestolom milosti dostál. —

11. K sv. *Obhajilu*-Prijimanju se kleče trikrat skrušeno - skesano udari na perse, ino reci vseli spokorno: *O Gospod! jaz nesem vreden, da ti greš pod streho mojega serdca, pak le reci jedno samo besedo, ino ozdravljena bode moja duša.*“ Obúdi v sebe vrôčo željo

po Kristusu Gospodi, ino prosi ga, da bi bar ze svojo milostjo v tvoje serdce vstopil, t. j. priimi poduhovno. — *Ah! da bi moje serdce bilo dostojni grob tvojega telesa o Jezus! Duša Kristusova posveti me; Telo Kristusovo odkupi me; Kri Kristusova napóji me, voda iz strani Kristusove očisti me; o dober Jezus, usliši me; shráni me v svoje svéte rane, ino ne daj mi od tebe odločenemu biti!* — Pogrózni se celo v ráne Križanega Gospoda, izvlasti v njega najsvetejše serdce. *Tukaj hočem prebivati, tukaj hočem odpočivati! Gdo me odlóci od ljubezni Kristusove?* —

12. Kedar mešnik *blagoslov* — (*žegen*) *dava*, glej v duhu Kristusa Gospoda na Oljski gori, kakó je v nebesa idóč, svoje učence *blagoslovil*. —

13. Pri *poslédnjem evangelji* hvali — diči Boga za to, da se je Kristus dostojil — račil vtelesiti — v človečiti ino nas odrešiti: „*Beséda je meso postála ino je med nami prebivala.*“ Etú poklêkni na právo koleno ino reci z genenim sérdcem, z Gospodovim služebnikom: *Hvala Bogu!* —

14. Uvažuj — premišljúj nekoliko časa veliko milost, da si pri sv. méši navzóči biti mogel, ino prosi Boga, da bi tvojo nevrédno-slabo molitvo zavoljo zaslužénja Jezusa Kristusa dobrotljivo uslišati račil. *Otče! glej svojega Sinú, nad kterim imaš dopadenje!*

Pred ko iz Gospodovega hrama ideš, prosi Boga za blagoslovljenje, z očákom Jakobom rekóč: *Gospod! ne pustim tebe ováče, če mi blagoslov daš. 1. Moj. XXXII, 26.*

III.

Iz Gospodovega hrama domu prišedši, idi ze vso voljnostjo za svojim delom. Ne móreš Bogu boljše služiti, kakor če dolžnosti svojega stanu skerbno izpolnjuješ. Derži si vsako zamúdo za Božjo razžaljo, ino konjaj — izpolnjuj kakor angeli v nebesih jegovo voljo z radovoljno poslušnostjo. Z Bogom počni, z Bogom skončaj—jenjaj. — Bôdi skerben — marljiv ino reden ne da bi se ljudem, ampak Bogu povidel — dopadel. Vse na Božjo hvalo, vse iz ljubezni do njega! — *Naj menjše delo zavoljo Boga opravljeno je zlato zerno za večnost. Za tega delo dober umisel ali namen večkrat ponóvi ino vse Bogu izróčaj. Vsako dehnenje, vsako bitje serdcá ino genenje drugih naših udov, vsako mišljenje naše duše hvali Gospoda! Hodi vsegdar pred*

Bogom, t. j. živi kakor se Bogu ráči, ino ne greši. Bog te vidi, Bog te čuje, Bog ve ino zná vse tude najskrivnejše občútke — pogibe tvojega serdca. — Vse se napiše, vse bode negda čteto — brano; vsaki slederni bode obsôjen po svojih delih.

Delaj dokler je den, ker ti pride noč, noč smerti gder nišče ne bo delati mogel. Bodi uren — gibek ino vesel pri svojem deli brez okornosti — velosti — mermravosti, brez grozljivosti — tožljivosti. Veselega darovnika ljubi Bog. Služite Bogu z radostjo. — Množitvu dela se ne daj odstrašiti ino zmótiti. Nevoljnost podira — rúši vse. Čini vse s pretêhtanjem ino razmislom. — Ne upinaj se čres silo, veliko več se čas rabiti — uživati uči. Vsaki hip je drag! — Ne žáli se z igračami ino se ne čanaj: naše življenje ni nikaka igra niti šala za

njim nasleduje večnost! Tude teškega delá se ne bráni, temoč delaj v duhu kesnosti — spokornosti, v zadostovánje za svoje grehe. Za greha voljo je bílo Adamu rečeno: „*V potu svojega obličja bôdeš kruh jedel.*“ a) Ne stáraj se pláho za pozemeljski ték ino dobiček svojega déla: Čini, kolikor moreš: o-stánek — poslédek izrôči Bogu. *On obráča vse na dobro tem, ki ga ljubijo.* — Gre li ti délo po sréči, zahváli Boga ter jemu čest ino díko dáj; ako pak ti spodléta, pomisli: Tude tó je Bog dopústil; Bog vse dobro dèje. —

IV.

Za dne svojo misel véčkrat k nebu povzdigni. — Roko k dèlu —

a) 1 Mojz. III, 19.

sèrdce k Bogu! — Ozèri se včasih na podobo Križanega. *Toti na križi je naša ljubezen, naša ljubezen Jezus Kristus!* Poglej obraz mile Matere Božje; kako ljubeznivo na tè glèda! — *Češèna si Marija — Češèna Kraljica!* — Povzdigni svoje oči k nebu; tamkaj je tvoja práva domovina! „O kako malovrèdna se mi zemlja zdí, če k nebu gledam! pravi sv. Jgnac. — Kedar uro bije, reci v svojem sèrdci: *Aj, kako čas pérha — pretéka!* Ura je minola, ino se vèč ne poverne. *Gospod! daj mi milost naiti, nine — zdaj ino v smèrtno uro.* —

V.

V poldne moli: *Angel Gospodov* i. t. d. ino nèkaj časa izprašaj svojo vést gledèč na tiisti gréh, ko si mu podvèržen. Sili pèrvo po-

lovico dneva slabo prebil, použij drugo boljše. — Pri obědu glej v duhu Očè v nebesih, kako k nasičenju vsega, kar zdé—tu živi, svojo roko dobrotljivo odpíra. — Na zamúdi niti o poldne niti za večera molitvo pred jedjo ino po jedi opravljati. *Miza, ktera se z molitvo začína ino konča, bode vsega obilo iméla*“ dí sv. Joan. Zlatousti. — Skróti svojo neporédno hot — lakanje do jedi ino hábaj — varúj se nezmèrnosti pri jedi ino pitji. „*Bodi si da jéste ali pijete ali kaj koli druga délate, činite vse Bogu na čést.*“ a.) — Ne bodi mlaskav — oblizav—sladkolizn — lakom ino převěč izbirljiv: *Jéjte, kar se vam predlóži.*“ b.) — Ne živímo, da bi jèli, ampak jèmo, da bi živéli. — Kérmiš li svoje truplo, ne pozábi, tudi svojo dušo kérmiti: *Ali ni*

a) Kor. X, 31. b.) Luk. X, 8.

življenje (duša) věč, kor kërma —
jéd? a.) Uzveličani so, kateri so lač-
ni ino žėjni pravice, kër oni bode
nasičeni. b.) Med jedjo govóri, kar
razveseljúje ino izobráža — boljša,
nigdar pak, kar ime bližnjega po-
skvernjúje. Bodi vesel, pak v Gos-
podi; kajti Gospod Jezus sedí ko
nevidni gost za tvojo mizo. Ako ti
kaj prebiva — ostáue, spomni se na
ubogega Lazarja, privoší mu vsėj
drobtin ze svoje mize. — Po jédi za-
hváli Boga, kakor jeden izmed pé-
tih tisoč (tavžent), ko jih je Jezus
čudežno nasitil. Prosi za duhovni
kruh, t. j. za milost Božjo ino je-
govo besèdo.

VI.

Če moreš, obiši tude po pol-
dne Gospodov hram, ino če se bla-

a.) Mat. VI, 25. b.) Mat V, 6.

goslov ze Presv. Rěšnjim Telěsem derži — žegen, ostáni pri njem. Radúj se temu, da nam je pozemeljskim sirotam dovoljeno z angeli v nebesih prepěvati: *Svéti! Svėti! Svėti!* — Kristusu Gospodi, da na srědi med nami neprenehama prebivāti ráči, hvalo dāj, ter iz věže Božje gredóč reci: „Gospod! ostani pri nas, ker se pozdno děla ino se je den užé nagól. Ne zapusti nas, o najslajši Gospod Jezus! —

VII.

Za večera ob věčni luči — ob *Mariji* moli: Angel Gospodov í. t. d. — Ob večerji děrži vse to, kar pri obědu. Misli na poslédnjo večerio, ktero je Jezus ze svojimi učenci v Jerusalemi děržal. — Préd nego — preden se k pokoju polo-

žiš, poglédaj, če so tvoji ljudi, imaš li kake — mlajši — družina, doma, ino vse narêdi, česar potrebújo. — Beri gdé kako duhovno knigo ino dovoli tude drugim tega branja deléžnim biti. Oj kako koristno bi to bilo v rodbinah — obitelih! — Oprávi na to svojo večernjo molitvo pred razpêlom — podobo Križanega. [Tude domáči otroci, čeljad — družina ino podložni imájo od gospodarja ino gospodínje k molitvi prideržani biti. Kako dobra bi zato bila občínska rana, poldenja ino večernja molitva. Predstávljeni so v svoji vèsti zavêzani, življenje ino zadéržanje v nabožnosti svojih podložnih izvédati, če toti molijó, če v cirkev hodijo, če vèčkrat v léti sv. sakramente — svétstva priimljejo, če nikakih nedovoljenih ali bar nevárnih shodov ne imajo. Ino pak predstávljeni so pred Bogom dolžni, svoje podložne z besédo ino iz-

gledom k pobožnosti obújevati, ino za njih vzveličanje — spasenje skerbéti. „*Jeli pak gdo za svoje ino najbolje za dománje skérbi ne ima, se je véri odpovedal ino je hujši, nego — kakor nevérniki*“.] a) Zahváli Boga za vse telésne ino duhovne dobrote. „*Hvalite Gospoda, kajti je dober, na vékoma terpi njegova milosérdčnost!*“ *Izpitúj - preprašúj svojo vést gledé na vse, kar si črez dèn mislil, govoril ino stvoril, ino obúdi popolni kés ino žalost nad svojimi grehi. O te nehvaležnosti! Boga ljubezni najvrednéjšega dobrotnika največšega, Otčeta najljubeznivéjšega razžaliti! — Sodi sebe sam, da bi ne bil sójen. Gdo vé ali Bog toto noč tvoje duše od tebe ne těrja? O kako grozno bi bilo vpadnoti v roke najviše pravičnega Boga, ino se skos právi*

a) 1 Tim. V. 8.

kés ino sveto spoved ž njim préd ne zmiriti — spraviti. Zakaj če naidesh tēžek grēh v svojim sērdci, si moraš predse vzeti, kor boš naj hitréje mógel, se spovédati. Kako bi mogli pokojni biti, če je duša mertva? Izrôči se v okrāno naj o-dičēnejše — naj blagoslovljenējše Device Marije, svojega angela varuha, ino svojih izvoljenih svetih pomočnikov. Na zādne moli za vērne duše v očistiliši — očistci — icah.

Po večernji molitvi *hrani molčanje*; sramežljivo ino spodobuo se svlekši, se pokropi z žegnano — posvéčeno vodo, predstávljaje si, kakó bô tude negda tvoje tēlo poškropljeno ino považúj — misli si posteljo za grob, ko ve — nj imáš polóžen biti. — Prebój v pobožnih mislih ino občutkih, dokler ne zaspiš. Predstávi si na desnici Božjo

Porodnico, na levici zv. Jožefa, ino na srèdi med obéma obími najslajšega Gospoda Jezusa. *Jezus! tebi živim; Jezus! tebi umiram; Jezus! tvoj sém živ ino mértev. Oča! v tvoje rôke izročim svojega duha!* — Prebediš li v noči, moli „*V noči povzdigújte svoje rôke k svetíšu ino dobrorečíte Gozpodi.*“^{a)} David je po noči vstájal k hvajljenju Gospoda. Koliko noči je Jezus naš Govpod v molitvah prebil! Spomeni se na pobožne duše v duhovskih obitelih — samostanih — (kloštrih) ino v svèti, ki za ponočne dobè Boga povelíčujejo, spomeni se na bedèče bolnike ino umirajóče, ki v velikih bolečinah ino môkah ležè; spomeni se na grèšnike, ki v noči Boga žalijo. *Dèn dnevi právi ino noč k noči opij:*

a) *Psalm 133.*

*čest ino slava, moč ino krepost
Bogu našemu na věke věkov. Amen.*

VIII.

Mili kerstjån! sliši pravilo
vseh pravil: *Želiš li srěčno živěti,
vvěrzi se celo v Božje naročje!*
Ker nepokojno sěrdce naše, dokler
v Bogu ne počiva. — Vso tvoje živ-
ljenje bodi v Bogu pogróženo. Ne
děj nič soper Boga ne děj nič brez
Boga; ne iši nič, razve Boga, vse
čini ino prenášaj zavoljo Boga! —

IX.

Terдно se děrži práve samov-
zveličávne vère. „Brez vère jene-
mogóče, se Bogu dopástí — povi-
dětí.“ a) *Zaloge druge (resnice ino*

a) *K Žid. XI. 6.*

vzveličanja) nigdor ne more položiti, razve tè, ktera je užè položena, ko je Kristus Jezus v sveti rimsko - katoliški cirkvi. — Samo jedna je resnica, jeden Jezus, jedna cirkev! Ne more ti Boga imèti za Očó, gdor cirkve ne imá za mater.“ di sv. Cyprian. Verúj tedaj zato, kèr cirkev od sv. Duha vedena — peljana takó verováti uči ne pak, kèr tega slabi razúm ne razime - ne zapopade. — O kako često — gòstokrat naš razum blodi! Vera pokorna cesto k vzveličanju káže ino maličkim razuma deli. Izučúj se v vèri zmirom vèč ino vèč poslušanjem dobrih kàzanj — prèdig, čtènjem duhovnih bukev, družtvovanjem z mèšniki ino z nabóžnimi ljudmi; posebno pak z molitvo ino keršánskimi življenjem. Vera je luč od Boga užgána, ti ga za njo prositi móraš. Vèra je presvèdčenje — prepričanje iz znoter-

nje skušenosti; zato mnogi ne priidô k luči, ker so jih dèla zle — hude.“ *Če hoče gdo jega (Jezusa Kr.) voljo činiti, bo razeznál to učenje, je li iz Boga.“ a.)*

S krivovèrniki ino s posmeháči sv. vère se ne drúži — továrši. *Kak je tovarštvo luči s temnostmi? — Ne glóbi — ne modrújne téri si glave v tem, kar je viže tvojega razuma. „Gdor Božje tajnosti prekàplje — raziskuje, ga Božja sláva potláči.“ b)* Ne sramúj se svoje vère, velikobolje izpovédaj jo pred svètom, resnico branèč ino očitno po vèri živóč. — Hvala tvoja bôdi v Kristusovem križi! Bodi blazen — trop — neumnež pred svètom zavoljo Boga, pak bôš môder pred Bogom.

a) *Jan. VII, 17.* b) *Prig. XXV, 27.*

X.

Zaupaj na Gospoda; zakaj on je Bog tvoj ino odrešenje tvoje — spaseuje tvoje tvari. — Počivaj v naróčji Božje pravičnosti, kakor dète svoji materi na krilu. Je li jeden, kir vse rédi, brez čegar vedenja niti vlas z glave tvoje ne spáde. — Za toga voljo se varúj vsèh tožljivih skerbi, vsèj Gospod za tè skerbi. — Ogiblji pak se tude nemárnosti ino lenóbe, zakaj Bog hoče, da bi ž njim deloval. — Nasledúj opomenje sv. Ignacija: „Tvoje zaúpanje na Boga bodi tako dèlavono, kakor da bi ti vse činil, Bog pak nič; tvoja dèlavnost tako na Boga zaúpaj, kakor da bi Bog vse činil, ti pak nič. — Ne bodi v srèči visokomiseln — prevzèten, tude ne v nesrèči malomiseln — pobit. Vsèj živi stari Bog, ou

pomága ize vsake sile. -- Nikakega zlega — hudega se ne boj, razve greha, kir dužo umori. — Pregrèšiš li, ne obúpaj! Imámo ti pri razgnèvanem — razsèrjenem Oči srednika Jezusa Kristusa pravičnega; on ti je sprava za naše grèhe. — V ranah Kristusa Gospoda bode milost dana, v njih je vzveličanje naiti. — Nasledúj tedajzvesto glas svoje vèsti ino Božjega nagibanja. —

Jednor — jednog—jenkrat govori Bog, ino tega drugoč ne ope tuje — ponovi.“ a) Ne stávi se sv. Duhu soper! Gdor resnico pozna va, gdor voljo Božjo vè, ino po njèj ne živi, tèžko greši. — Le pre magúj skušnjáve k grèhu, v toti rèči pak ne bodi prèveč bojèč. Hud sovráznik te sicer k grehu le vabiti

a) *Job XXXIII. 14.*

móre, ali pak privoljenje je v tvoji moči. Ne, o Gospod! ne pregrešim! Le samo tebi se hočem klánjati, samo tebi slúžiti. — Ne zanášaj se na svojo moč; kér si slab. Zaúpaj na Kristusa; če je on s tobo, gdo je proti tebi? — Na Boga zaúpam, ne bodem osrá móčen na veke! —

XI.

*Ljubi Boga čez vse, ino od-
réci se, vsej v serdci vsega, kar
je ze svéta. — O ko bi mogli z a-
posteljni zavpiti: Gospod! vse smo
zapustili ino tebe naslédovali. —
Želiš li se naučiti ljubiti, — poidí
k križu. Gora Kalvarija je veliko
učiliše ljubezni. — Misli marljivo na
Boga; premišljavljí jega popolnosti
ino déla. Vsaka bil — zel, vsaki
cvétek k tebi kliče: Bog nas je na-*

pravil. — Hváli Gospoda ino radúj se mu iz célega serdca. O prastá-ra ino věčno nova lepota, tako pozde sem te spoznál, tako pozdno tebe ljubil. — Romóni — govóri rad od Boga, pak vémdar vseli z najglobljéjšo počtljivostjo. Naučno ino izgledno razgovárjanje je krépká hrána pobóžnosti. „*Nikaki pomének - razgovor mi ní ljub, niti se mi kaka knjiga ne dopáde, gder ime „Jezus“ ni slišati,*“ veli sv. Bernard. — Obúdi věčkrat vróče žalovánje nad svojimi gréhi. Boga sém razsérdil, kir je za mé solze prelival, kir je za mé kervavél! Ah! gdo dá potoke solz mojim očém, da bi jokal, ino plakati ne nehál? — Hrani v sebi zmirom goréčo željo, Boga ljubiti ino věčno ž njim biti. Gdé je Jezus, ko ga ljubi duša moja? Vstal bom ino iskal, dokler ga ne naidem. — Bodi gotov — voljen za Boga se vsega iznebiti, od

vsega se odločiti, samo ne od njegove ljubézni. Ljubézen móra daritve prinášati. O têhtna — vážna beséda: Jaz hočem Boga črez vse ljubiti.!!

XII.

Ako si vse učinil, kar ti je ukazano bilo, reci: „*Služebnik nevréden sem.*“ Háčaj se — varúj se prevzêtnosti — pihe — napuha, ona ti je koren vsakojakega gréha ino smert vsega dobrega. — Oj pokáj se prah ino pepel izpina — napihuje? Kaj imáš dobrega, česar bi odinod ne bil dobil? zakaj se tedaj hočes hvaliti, kakor da bi od drugod ne bil dobil? — Bog svoje sláve nikomur drugemu ne dá. — Gledaj se tedaj ve vsem, kar si koli misliš, govoriš ali činiš, ne ljudém, ne sebi, temoč Bogu dopádnosti. — Misli věčkrat na svoje

kérhkosti ino gréhe; ah, koko slép, kako ubóg, kako rèven da si. — Želi si od svetá rajši nepoznánemu ino zaničevánemu, kakor hvaljenemu ino česénemu biti. Bodi maličk v svojih očéh da bi bil velik pred Bogom. Gdór se ponižáva, bude povišan. —

XIII.

Če si od koga razžaljen — uražen, ne bodi togoten — naglosèrden — prezamèrljiv. *Vzveličani so krotki — tihi!* Gdo je bil boljé ino krivičnèje urážen, kakor Gospod Jezus? — „*Učite se od mene kër jaz sém pohlében ino krotkega serdcá.*“ a) Gnèv-jeza zaslepuje razúm ino je izvirek mnogih gréhov. — V zèrdu ne golči, ino ne delúj! Ne

a) *Mat. XI, 29.*

daj solncu zaiti nad gnèvom, temoč
správi se bèrž s svojim bližnjim. —
Náš Bog je Bog mirú. — *Mir vam!*
je bilo Jezusovo pozdravljenje a-
posteljnov. — Potláči kmalu pèrvo
mišljenje proti svojemu bližnjemu.
Dokler je gad — modros neprija-
teljstva mal, ga ubij, da bi on, ko
bi vékši postál, ne ubil tebe. Od-
pustite, ino vam bo odpušeno. —
Milujte svóje sovražnike, dobro-
rečite tem, kteri vas nenavidijo —
sovrážijo, dobro tvorite — déjte
tem, kteri vam krivice déljajo. —
Jeden drugega bremena nesite, ino
tako dopolnite postávo Kristusovo.

XIV.

Bodi potérpežljiv v terpljenji
ino stiskah. — Ni nijedne druge
ceste v nebesa, razve križevega
póta. — *Nebeško kraljevstvo silo*

*terpi, ino ti, kateri silo delajo, je
uhvátijo — zgrabijo. Motri — gle-
daj na križanega Gospoda Jezusa
ino nasledúj po izgledu na gori
Kalvariji pušenem — ostavljenem!
— Učini ize sile čednost. — Na-
rêdi si iz potrebe krepost; ker u-
žè terpèti imáš ino móraš, pak tèr-
pi z voljo, ino imáš zasluženje. Po-
terpljivost vse polehča — polegóti.
— Vsakše terpljenje je milost Bož-
ja, ker od grèhov očišujóč k Bogu
peljá. — Zahvaljúj tedaj Bogu tude
za terpljenje. *Kogar ljubi Gospod,
tega si tepe. Vzrok — pričino tega
dolága sv. Avgustin: „ Velik križ
je, nikakšega križa ne iméti.**

XV.

Varúj se mēhkoživosti — raz-
puste. *Modrost se ne naléza v zem-
lji teh, kateri mehko — razpustno*

živó.“ Naloga življenja je, zatajevanje sebe ino resnična spokornost. — Kristus pravi: „*Ako ne boste pokore détalí, gladko vsi zaginete*“
a) Za tega dèlo skróti svojo telèsnost — mèsnost ino svoje tèlo spravi v podložnost, da bi tvoja duša bila svóbodna — prósta. *Prestrégaj — ohranjúj svoje oči, da bi izvédavosti ino neporédnosti ne služile. Oči bivajo — só čèsto vrata smerti za dušo. Moli tedaj s kronanim prerokom: „Odvráčaj moje oči, o Gospod, da bi ne videle ničemurnosti — naopačnosti.“* b) *Ográdi svoje ušesa — úha s ternjem bogabojéčnosti, da bi opózlíh razgovorov ne poslúhale. „Hudo govorjenje kvári dobre nravi — lépo zadéržanje.“* c) Ne juhni — ne ženi se za novinami; kèr to dúšo na-

a) Luk. XIII, 3. b) Psalm 118. c) 1 Kor. XV. 33.

právi raztrêseno ino jo v lèhko-
miselnost zavódi. „*Nikaj ne je no-
vega pod solncem*“ a) *Ukróti svoj
golt — gertánec*, ino ne bôdi jeden
iz teh, ko je trebuch jih Bog. Pèr-
va zapoved, ko jo je Bog ljudem
dal, je bil *post.* — Zapovêdane poste
zvestó dèrži, ino ne iznèmi se od
njih iz svoje moçi. Kakó čèsto je
Jezus prestájal glad ino žejo, vro-
čino ino mraz! kako nepogóдно
stàjo, kako terdo smértno posteljo
je imèl! kakó se je z učenjem tru-
dil ino s pótmi hábil — mèdlil! ko-
liko noçi je prebedèl. — V kterih
ize vsèh totih mèrtvljenj — trapljenj
(Abtödtung) nasledúješ Jezusa Kri-
stusa? — Sliši, kaj Božji učitelj
pravi: „*Hoče li gdo priti za meno,
zatáji sam sebe ino vzemi svoj križ
vsaki dén, ino me nasledúj.*“ b)

a) *Predg. I, 10.* b) *Luk. IX, 23.*

Kročenje jezika je veliko zatajevanje sebe. „ Toti mali ud, kakó velike reči dostikrat naprávi! — Je vsakšnost nepravosti, nepokojna hudoba, polna smértnega jada — strupa.“ a) Svêto pismo veli: „Mnogo govorjenje ne biva brez gréha“. b) Bodi kèsen — počasen k govorjenju, ino préd usta si stražo postávi. — Je si čas govorjenja ino čas molčanja. — Malogda je komu žal bilo to, da je molčal, ali pak prečesto, da ni molčal. — V svoji besèdi se rude — zmirom istine — resnice dèrži. „Usta, ktere legájo, ubijajo dušo.“ c) — Ne kràmljaj — ne meni se od tújih — ljudskih pogrèškov razve iz posèbnega vzroka. Ljubèzen prikriva vse, ljubezen zagovárja vse. Ne obiskuj ljudi prepogósto — ne hodi preveč v vès.

a) Jak. III. 5. b) Prigor. X, 19. c) Modr. I, 11.

Navadno se slabši — hujši domu vračamo, kakor smo od doma šli.

XVI.

Bodi proti vsákemu človeku prijazen ino dobrovoljen, zaupljivo ino prijateljski pak se le z nekterimi drúži ino továrši. Gdor naide zvéstega prijatelja, naide zaklad; pak iz tisoč si izvoli jednega, pravi modri Syrach. — Ogiblji se tovarštva s posvetujáki: „s pobožni mi bóš pobóžen, z mláčnimi pak mlačen.“ *Milúj samóto, ona si je mati molitve ino svetosti.*

XVII.

Ljubi moj Kerstjan (Kerstjan-ka) ki po Bogu medliš, ne hodi

a) *Psalm XXV, 56.*

za posvètnimi veselostmi ino razpustah. (Dopúšeno, celo tude dolžno ino spodobno je sicer, se radovati — se kratkočasiti. Da bi pak se radovánje ino kratkočasenje le tude gréšno ino pak nevarno ne iskalo, kakoršno je vsegdar prepovédano kèr je toliko kaženje uravi! Sv. Francisko Saleski pravi: *Tanci ino plesi so po svoji onéj le bodi kaj; kakor se pak navádno imájo, se sila zlo k hudemu nagibljejo ino so polni nevárnosti.*“ Ti pak nèsi za posvètnosti, temoč za kaj viššega stvarjen; kajti tvoj dèlež, tvoja črez mèro velika pláča imá *sam Bog* biti. — Pri stvarèh si ne išì utèhe — veselja: *sladka se ti zdi kupica, ko ti jo svèt podáva, ali nje konec je — grenkóst.* Bolje ti slúži kis — vrisk — ocet ino žolč v učilnici Jezusovega križa, kakor med v učilnici svetá. — Gdor Boga iz sèrdca ljubi, bo imèl zmirom

zadosti. Oj le okúsi, kako sladek je Gospod tvoj Bog, ino čaša v posvetnjakovih rokah se ti ogabi — pristudi! — Kaj so vsakojake radosti pozemlske v primèri, k dušini veselósti, ktero jedino milostno ozrenje Gospoda Jezusa napravi? Posvétna veselost nikoli ne nasiti; vèzda—vsegdar je novi glad vsedar nove môke.

Kaj je zálost ino krása — lèpota? Rožica, ko kčasu precvête ino vene. — Kaj je čèst ino slava? Svètli mehirji v pomiji, ki se berž razplosnejo. — Kaj je bogátstvo? Nevérni prijatelj, kir nas ob smerti zapusti. — *Vse mine le samo čednost terpi!* —

XVIII.

Ohráni si nedolžnost; ona ti je okrása — ures — dika — gizda

duše. „O kako krasen — lép je rod čisti! pri Bogu ino pri ljudéh je znan — imeniten.“ a) Čúj nadmislemi ino željami svojimi, ino varúj se tude sénce nečistosti. „Vzveličani so čistega sercá, kér oni bodo Boga glédali.“ b) Nič nečistega ne vnide v nebeško kraljevstvo. — Stavi se hudemu kmalu izpervega soper; kajtí, če si je hudoba razpomogla, se pozdno lék — zdravilo uživa, c) Šal dvójega poménka — klafanja ne pushášaj z radostjo, niti k gnusnim besédam svoje misli ne prilágaj; temoč veliko bolje svoje gnúšenje ino merzénjè nad vsem, kar je koli nečistega, na znánje daváj. Mi kerstjánje smo svêta rodbina — posvéčeno pokolénje; kar je nečistega, niti imenovano ne bodi med nami. — Ali se ne déva nepo-

a) *Modr. IV, 1. 2.* b) *Mat. V. 8.*

c) *1 Kor. VI. 9.*

skvérnjeno ino dévičko Telo Jezusa Kristusa na tvoj jezik? — *Bodi vážen — osoren — oster ino dostojn v zahajanji z žensko glavo, ter zmirom na pameti iměj, da te Bog vidi ino te tvoj angel varuh pase — gleda. — Čistota je sila rahla — kérhka cvetlica — od jedinega dotéknenja véne. — Béži — pérhni pred sovrážnikom; samo s pobégom se otmeš. — Ako ljubiš nevárnost, bô te v njej konec. — Pretergaj želézje — vérige — pota, s kterimi si v sožánstvu tako gerdó vklenen ino zapert. Ne mórež ne dvéma gospodema kmálu slúžiti. Prijateljstvo totega svetá je neprijateljstvo Božje. — Ne zanášaj se na svojo moč; ker si slab — kèrhek človek. Gdor stoji, gledaj da ne pade. Čistost je nebeški dar; lè krotki — pohlèbni so ga deležni. — Varúj se gizde ino pihe tude v obléki. Kako oblačilo je čistot-*

nějšě črez nedolžnost? Napuh ide pred padom. (Kar čistost za naše dobe najvêč podkaplje, je nemarno — lenivo izréjanje, pogrêšek kazni — káre ino redú v rodbinah, nemirno hrepenénje po veselosteh ino družcah; lehkovažno ino prejáko svobodno — prosto drúženje obojega spola; branje nenrávnih — slizkih knig, ino osvéta — izobraženje brez Boga ino brez vesti.

XIX.

Počtuj svoje posvetne ino duhovne vérhnosti — predstavljénike ino bôdi jim z ljubeznjo poddán; kér so od Boga postávljeni. Premagúj svojo samopášnost — svojevoljnost; gdor sam sebe nasledúje, vodca slépega nasledúje. — Bôdi svojim višejšim poslúžen ne iz stra-

ha — bojázni, niti da bi se prikúpil, temoč za svoje vesti voljo. a)

Sin! spočtúj svoje starše — roditelje, da bi dolgo živel, ino bi ti dobro bilo na zemlji. „Očino blagoslovljenje utérjúje dome sinov; hudorečenje pak očino ali materino iz korene razdéne podklade — podstave.“ b)

Mladenec! Mladenka! Hlapčič! Devica! bôditè poslušni svojim učiteljem ino rednikom, ki vas k dobremu napeljavajo, da bi négda z radostjo, pak ne v vzdihavánji za vaše duše odgovor davali. — Zakonska žena bodi pokorna svojemu tovaršu; on ti je tvoj Gospod ino glava rodbine od Boga postavljena. — Zakonski móž! ukažúj

a) *Rim. XIII, 1—5, I Petr. 13—19*

b) *Ekkł. III, 11.*

ljubeznivo ino módro, nepozabilši,
da tude ti imáš Gospoda v nebesih.
— *Kerstjan! kerstjanka!* boj se
Boga, ljubi — milúj svojo domovino
— svojo deržélo — svoj narod, spoč-
túj cesarja, poslúhaj duhovne ino
posvétne predstavlenike. — Ne mo-
drúj nad narédbami svojih višejših,
niti ne glédaj na človečke vlast-
nosti svojih predpostavljencev, te-
moč na Boga, kir jè je nad tabo
postavil. — Priimlji spočtljivim mol-
čanjem svaritve ino pokrège, tèr
se toláži, da svoje pogrèške poz-
náš. Boljše só rane od módrega
nam zadète, kakor prilizávska po-
hvála bedáka -- tēpca. — *Počtúj*
posebno duhovnike. a) Gdor tè za-
ničáva, Kristnsa zaničáva. b)

XX.

Ve vsèh rečeh nasledúj Gos-

a) *I. Tim. V. 17.* b) *Luk. X. 16.*

3**

poda Jezusa, kir di: *Jaz sém luč svetá, gdor mene nasledúje, ne hodi po témi.*“ a) Ve vsakojačkih pri-godkih sam sebe pitaj — prašaj: Kaj bi bil Gospod Jezus tu mislil govoril ino činil? — Razmišljuj tedaj skèrbno jega svêto živiljenje: „*Je hodil dobro činé.*“ b) Nasledúj jе-gove stopinje. Déli rad ubogim; só ti udove Kristusovi. — *Kar jedne-mu iz najmenjših bratov stvoríš, si Kristusu Gosposdi stvoril.* — O-biskúj bolnike, tēši — toláži terpēce, teci potrebnim k pomoči, bôdi proti vsem priljuden ino dobrovoljen. — „*Ljubezén prikriva množtvo gre-hov.*“ Angelska je ta zabava — dèlo, otroke varovati ino je v stra-hu Božjem rediti.

XXI.

Prizadèvaj si, sveto vèro po-

a) *Joan. VIII. 12.* b) *Děj. A. X, 38.*
Petr. IV. 8.

sóde razširjevati, z *dobrimi bukvi-*
cami, hvaljenjem dobrih kazateljev
— predgarjev ino spovednikov. —
Uči grěšnike Gospodove póti, ter
z besèdo ino izgledom k njih spo-
korjenju pripomagaj — opominaj —
svári. — *Pobožno živiljenje je tih,*
pak gibajóč uk. — *Gorje ino joj*
pak temu, gdor pohujšanje dáva!
— Jednega je trebe — svojo dušo
si ohraniti k večnemu živiljenju.

XXII.

Ljubi kerstján! hočeš li to ve-
liko dèlo izkonjati, bodi prijátelj
molitve. — *Bog svojega dobrega*
duha deli tem, kteriga za-nj pro-
sijo. — Molitva ino mèrtvljenje —
zatajevánje — króčanje sebe ste dve
duhovni kriloti — letavnici, kteri te
nad sólzno dolino tega nevoljnèga
svetá vznèsete. Ojáči se, bodi sèrd-

čen! nebesa bodo tvoje plačilo. Obimi sv. križ; glej umirajočega Gospoda Jézusa. Kakó svojo glavo k poljubljenju — poljubcu — celovu (kušcu) mirú k tebi sklánja. — O! te slasti! o te blaženosti! *Gospod! le tú je dobro biti!* — Srèčno — z Bogom lèpi svèt! — Kaj je takó krásnega, kor moj Vzvelíčar? — Góspod! Le tú je dobro biti; daj mi pri tebi si stájo narèditi ino pri tvojem križi počinek nalezti—naiti!

Počinek naiti? Tuka ni popólnega počinka, dokler ne vnidemo k večnemu pokoju.

Naše življenje je boj — vojka, ko se le ze smèrtjo končá. Življenje naše je popotovánje, s čegar koncem se večnost začne.

XXIII.

Mili Kerstján! daleko cesto

imáš pred sobo — cesto jako — od-
više nevárnó ino tèmno. Za toga
voljo si izberi zvéstega voditelja,
módréga *duhovnega pastirja*, do-
brega spovednika. Prosi Boga za
pogón, da bi ti tega pokázal, ko ga
je namenil tvoji duši. Toti móra
biti môder, pobožen ino ljubezniv.
— Ako ga naideš, vloží izčista svo-
jo dušo v njegove rôke. Považuj
— počtúj si ga za angela od Boga
ti poslanega. Imèj do njega spoč-
tovanje, ljubèzen ino zaúpanje. Po-
káži — razkrij mu vse zagibe svo-
jega sèrdca brez njegovega svèta
nič imenitnega pred sè ne vzemi;
bôdi mu poslušèn — pokoren, kor
Božjemu namèstniku. —

XXIV.

Hočes li cesto pobožnosti na-
stópiti, bo ti *spoved iz celega tvo-*

*jega življenja, če ne potrebna, vendar močno koristna. — Priimlji večkrat sv. svetstva — sakramente pokore ino presvetega Rešnjega Telesa; čini to, če moreš, vsaki mesec, ali bar vsako četvrt leta. — Bôdi ne le odkritosèrdčen v ovájenji — izpovedanji svojih grèhov, temoč tude skrušeno — z obžalovanjem se jih skèši — zgrivaj. Brez kèsa ni odpušènja grèhov. Poboljševanje pak je najbolji dokáz pravega kesú. — Primèrjaj večkrat sedánji — zdášnji — ninešnji stan svoje duše ze stanom poprèdšnjega časa. Kaki pregrèšek si od sebe odpravil? — Vèdi: *gdor ne gre na préd, gre na zád.* — Gledaj tude svètih odpustkov delèžen biti. O kako potrebni smo takega preglèdanja časnih kár — pokor — kazni, za voljo svoje slabósti! — Pomni na ostre spokorne dèla za pèrve dobè naše cirkve. Le gorèčemu spokorniku*

so odpustki k koristi. *Če pokoro délaš*, bodi si kakov koli, zaúpaj, zavoljo Jezusa Kristusa, na Božjo milost. — Obiskuj marljivo naj svetèjše svètstvo Presvètega Rèšnjega Telèse. Poidimo ino molimo; kaj nam more Bog na prèstoli svoje milosti odrèci? Izlij svoje sèrdce pred Kristusom Gospodem, kir kliče: „*Poite da k meni vsi čiherni, kteri ste trudni ino obtèženi, ino jaz vas občerstvim — pokrèpčam. Čèsti posebno sveti križ. Križ je kazávnica — predganiza — kancelj zaderžánja on ti je učivnica svetosti. Do Materè Božje izkažúj vróčo nabožnost, ino se ne sramúj k njejni čèsti roženec — rožni kranec moliti. Ona ti je, zercálo — ogledálo pravosti, branba čistosti, ubežiše — pribežališe gréšnikov; ona ti je Mati — Mati milostljiva. — Vzivaj — kliči na pomoč tudè Svetnike ino Svetice Božje, čitaj prebiraj jih življen-*

je, ino izvōli si jih nekoliko svojemu stanovi primērjenih za ohranike ino za posebne vzore — prik-lade — izgleda k nasledovānju. — *Svēti — prazdnuj svētko — prazd-nike* s posebno pobožnostjo. V ad-ventni ino postni čas razmnōži svo-je molitve ino mērtvljenja. — V treh imenovānih suhah dneh vsake lētne četvērti — ob kvatrah, kedar nam cirkev ostrēje se postiti zapovēda, moli posebno za potrebšine ker-šānstva, za našega svētega očē rimskega Papeža, za škofe ino mēš-nike; ino prosi Boga, da bi dobro ino skerbne dēlavce v svoj vino-grad izšilal; kajtē v suhe — čet-vertne dni so bivali inda mēšniki navādno svēčeni. —

— Mōč dobro bi bilo ino korist-no, vsako lēto se posvētnim sker-bēm na nekōliko dni ugēnoti, ino v tihi samōči z duhovnimi vājami

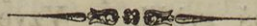
se obávljati — se na tihem v duhóv-
nem úriti. —

Odlóči si bar jeden den vsa-
kega mèseca, kedár bi s posebno
skèrbnostjo vzveličauje — spasenje
svoje duše ino poslédnje reči člo-
véka premišljaj. „Kaj druga imá
naše pozemljsko življenjebiti, če ne
priprava k srèčni smèrti“? Pame-
túj stanovitno na poslédnje reči,
ino neboš grèšil. — Vzveličan je
tiisti, kir s svetim Davidom reči
more: „Bremišljaj sem stare dni,
ino věčne lèta na misli imam?!“

Konec.

Ljuba dúša! navádi se tega
svétodénskega reda ino teh pravil
življenja! Čti — beri, ino vzpèt —
drugoč beri ino ohranjúj! Vzveli-
čani, kteri slišijo besèdo Božjo ino

jo hránijo.“ Zapóvedi Božje so ne
têžke; kèr ti ljubezen vse premá-
ga. Sliši glas dobrega pastirja Je-
zusa Kristusa: „*Jgo — járem moj
je sladek, ino brème moje lèhko.
Mir — pokój vam! svoj mir vam
davám, ne kakega vam svèt dáva.*“
Mir tebi nabóžni brávec; zdè v do-
bri vèsti ino pak v vèčnosti, v ne-
bèsih! **Z Bogom!**

Temnéjše beséde v tem spisku.

Báviti se sich aufhalten, beschäftigen
bivati öfters sein zu biti.

Cèlov - poljuba, Kuß
celovati - ljubati, küßen.

Čanati se tändeln šaliti se

čása - kupica - lagvica - bubek

číslo - števílo, Zahl

čè sto - gôsto, oft, diçht.

- Dika - slava - čest - hvala.**
Gizda, Schmuck, Hoffart.
Habiti, schwächen, verderben
hvatati - šlatati, greifen.
Igo - jarem, Joch.
Kara - kazen, Zucht, Strafe.
kor - kakor - korti, wie
krasa, Schönheit, Farbe
koristni, nützlich.
Lôdba, Lockung.
ljubati - celovati, küssen
lože (žole) Lager Bett.
Mertviti, abtödten
môka, Leiden, Marter, Mehl
motriti, sehen, betrachten.
Nabožnost, Andacht
nine nun, jetzt **sesta - zdaj**
ner - nego, als; sondern ..
urav f. Art, Sitte, Natur.
Obitel, f. Familie, Kloster
objem, Umfang, Reich z. B. der Natur
okrasa - ures - gizdo, Schmuck.
Pohájati - izhajati, herkommen
pravilo - vodilo - vodba, Regel

pravilni, regelmäßig
pèrhati, eisen, fliegen
prestol, Thron
pretèhtati - uvažiti, erwägen
priroda - nraV, Natur.
Račiti, belieben, geruhen
razèti - razimati - razvirati, betrachten
razkoš, f. Wollust, Vergnügen
razmotriti, betrachten
Sen, f. Schatten, Laube, Hütte
kverna, Machel.
Tèhtni - važni, mächtig
trapiti, quälen, abtöden.
Umisel m. Vorsatz
utèha, Trost, Vergnügen.
Vèža, Haus, Kirche, Thurm.
Zdè hier.

